

Kaptan Firtına'nın Son Dersi

Melis, emekli korsan Kaptan Firtına'nın macera okuluna kabul edilir. Ama açık denizde bekleyen dev girdap, cesaretini sınavacaktır. Korkusuyla yüzleşen Melis, gerçek cesaretin ne olduğunu kendi başına keşfeder.

Bu kitap www.masalbenim.com ile oluşturulmuştur

Kaptan Firtına'nın Son Dersi

Bu masal kitabı şuna aittir

babası

sevgilerle..

Melis her akşam yatmadan önce aynı şeyi yapardı. Yastığının altından eski bir deniz haritası çıkarır, parmağını okyanusların üzerinde gezdirirdi. Haritadaki adaları ezberlemişti. Fırtınalı burunları, gizli koyları, kayıp gemileri. "Bir gün ben de yelken açacağım," diye fısıldardı karanlığa. O sabah pencereyi açtığında tuzlu bir rüzgâr yüzünü yaladı. Deniz kokuyordu. Ama Melis'in evi denizden çok uzaktaydı. Koşarak dışarı fırladı.

Kapının önünde bir şişe duruyordu. İçinde kıvrılmış sarı bir kâğıt vardı. Melis şişeyi kaldırdı, tıpasını çekti. Kâğıdı yavaş yavaş açtı. Üzerinde el yazısıyla şunlar yazıyordu: "Kaptan Fırtına'nın Macera Okulu — Yeni denizciler aranıyor. Cesur olanlar Mavi Liman'a gelsin." Kâğıdın altında küçük bir pusula çizimi vardı. Melis'in elleri titredi. Ama bu sefer heyecandan titriyordu. Haritasını cebine sıkıştırdı ve yola çıktı.

Patika onu bir tepenin üzerinden geçirdi. Tepenin ardında Mavi Liman uzanıyordu. Melis durdu, gözlerini kıstı. Limanda renk renk yelkenli tekneler sallanıyordu. En büyüğü kocaman, ahşap bir korsan gemisiydi. Güvertesinde beyaz saçlı, uzun boylu bir adam duruyordu. Kalın gri sakalı rüzgârda savruluyordu. Adam elini kaldırıp bağırdı: "Hoş geldin, küçük denizci!" Melis tepeyi koşarak indi. Ayakları çakıl taşlarında çıtırdadı.

Kaptan Fırtına geminin güvertesinde bekliyordu. Yüzü güneşten yanmış, elleri nasır tutmuştu. "Otuz yıl denizlerde yaşadım," dedi usul bir sesle. "Şimdi bildiklerimi öğretmek istiyorum." Melis'e bir ip uzattı. "Bunu direğe bağlayabilir misin?" Melis ipi aldı. Düğüm atmayı bilmiyordu. Parmaklarını doladı, çözdü, tekrar doladı. Üçüncü denemede ip sıkıca tuttu. Kaptan başını salladı. "Fena değil. Ama asıl sınav denizde olacak."

Gemi limandan ayrıldı. Yelkenler rüzgârla şişti. Melis pruvanın ucuna çıktı. Önünde sonsuz mavi uzanıyordu. Yunuslar geminin yanında sıçırıyordu. Tuzlu su damlacıkları yüzüne serpildi. "Bak!" diye bağırdı Kaptan Fırtına. İlerde, suyun ortasında yüzen küçük bir ada belirmişti. Adanın üzerinde dev bir kaya, kayanın tepesinde ise eski bir gözetleme kulesi yükseliyordu. "Oraya gidiyoruz," dedi kaptan. "Kulenin içinde bir şey seni bekliyor."

Adaya vardıklarında hava karardı. Bulutlar birbirine girdi. Rüzgâr uğuldamaya başladı. Kulenin önünde Melis duraksadı. Taş basamaklar karanlığa iniyordu. İçeriden soğuk bir hava geliyordu. Bacakları ağırlaştı. Geri dönmek istedi. "Ya içeride tehlikeli bir şey varsa?" diye düşündü. Kaptan gerideydi, gemide bekliyordu. Bu kararı Melis'in kendisi vermesi gerekiyordu. Yutkundu. Karanlık merdivene baktı. Bir adım attı. Sonra bir tane daha.

Basamaklar ıslaktı. Melis duvara tutunarak indi. Karanlıkta bir Şey parıldıadı. Mavi, yeŐil, mor ışıklar duvarlara yansiyordu. Kulenin altı bir mağaraydı. Tavandan kristaller sarkıyordu. Ama mağaranın ortasında derin bir yarık vardı. KarŐı tarafta, bir taş sehpanın üzerinde eski bir pusula duruyordu. Yarık çok geniŐti, atlayamazdı. Melis etrafına bakındı. KōŐede çürümüş tahtalar ve ip parçaları gördü. Aklına bir fikir geldi.

Melis tahtaları yarığın kenarına taşıdı. Ağırdılar. Kolları acıdı. İpleri birbirine bağıladı, tahtaları yan yana dizdi. Elleri titriyordu ama durmadı. "Gemide düğüm atmaya öğrendim," diye mırıldandı. Küçük bir köprü oluştu. Sağlam mıydı? Emin değildi. Bir ayağını koydu. Tahta gıcırdadı. Melis nefesini tuttu. Sonra ikinci ayağını da koydu. Adım adım ilerledi. Tahta sallandı ama tuttu. Karşıya ulaştığında dizleri bükülmüştü.

Melis pusulayı eline aldı. Ağır ve soğuktu. Kapağını açtı. İçinde yön gösteren bir ibre yerine küçük bir ayna vardı. Melis aynaya baktı. Kendi yüzünü gördü. Terlemiş alnı, kararlı gözleri. Pusulanın kapağının iç tarafında kazınmış bir yazı vardı: "Gerçek hazine, korktuğun halde yürüyebilendir." Melis gülümsedi. Pusulayı cebine koydu. Merdivenleri bu sefer koşarak çıktı. Dışarıda fırtına dinmişti. Gökyüzü turuncu ve mora boyanmıştı.

Kaptan Fırtına onu iskele de karşıladı. Melis pusulayı gösterdi. Kaptan gülümsedi. "İçinde ne buldun?" diye sordu. "Kendimi," dedi Melis. Kaptan eğilip elini omzuna koydu. "İşte bu yüzden seni seçtim." Geminin güvertesinde birlikte oturdular. Kaptan bir kutu açtı. İçinde sıcacık pizza dilimleri vardı. Melis bir dilim aldı, denize baktı. Korkmuş muydu? Evet. Ama yine de yürümüştü. Bu ona yetiyordu.